

Škola

Výlety, more, slnko, pláž,
babičkin úsmev na tvári...
Zážitky z leta dobre si stráž,
škola ti nové pripraví.

V septembri to ťažké býva,
škola volá, mama kýva.

Ráno hmlisté prstom mi oči otvára,
školská brána čoskoro sa zatvára.
No, nebežím opreteký s vetrom,
Schovám nos pod huňatým svetrom.

Učítelia veselé majú tváre,
písomky, testy chystajú nám práve.
My strach žiadny nemáme,
ťahák niekam schováme.

A. Mikula, 7.A

Deti

Najväčšia je láska k deťom,
prežívam ju celým srdcom.

Môj koráb už priplával späť,
doma ma čaká detí päť.

Pozorujem ich, keď krásne spia,
ich pokožka je ako z hobvábia.

Aj keď som unavená spať nejdem,
ich ručičky stále hladiť chcem.

Sú to ešte kvetiny, čo neporania,
sú opakom pichľavého trnia.

Aj keď niekedy trochu hnevajú,
radosť do života mi dávajú.

Aj keď sú niekedy neposlušné,
nevymenila by som ich za žiadne iné.

Barbora A. V. Petrášová, 7.A

Stratený v lese

Je piatok. Teda aspoň dúfam. Už päť dní som stratený niekde v lesoch Nízkych Tatier.

Stalo sa to veľmi rýchlo. Keď som aj s členmi výpravy a sprievodcom prechádzal popod Kráľovu hoľu, chytilo ma nutkanie na malú potrebu. Odbehol som od skupiny, možno desať

metrov. Keď som sa vracal za nimi, ani neviem prečo, šmyklo sa mi a skotúlal som sa dolu. Vyrazil som si dych a chvíľu som mal problém ohlásiť sa skupine. Nepočuli ma. Išli ďalej bezo mňa, asi boli zaneprázdnení krásami Nízkych Tatier. Rozhodol som sa ísť za nimi. No vykročil som zlým smerom. Pomaly sa stmievalo. Strácal som nádej, že ich nájdem. Našiel som si miesto na oddych pod skalným výklenkom. Nemal som zapaľovač ani zápalky. Začal som rozmýšľať, ako založím oheň. V tom mi napadlo, že v dobe kamennej ľudia zakladali oheň tak, že treli o seba dva kremene, aby vznikla iskra. Mne to vyšlo až na sedemnásty pokus. Našťastie mi nebola zima. Ale v tom sa ozval ďalší problém. Vlčie zavíjanie. Bolo ho počuť síce ďaleko, ale stačilo na to, aby som si uvedomil, že som sám v divokej prírode a na každom kroku číha nebezpečenstvo. V nepokoji som zaspal. Na druhý deň som sa rozhodol, že si prezriem, čo všetko mám vo vaku. Zostala mi 2-litrová fľaša, 4 suché rožky, ďalej vybitý mobil a nôž. Na nôž som úplne zabudol. Rozhodol som sa, že pôjdem ďalej. Na večer som sa utáboril a opäť zapálil oheň. Našiel som rovnú a dlhú palicu, ktorú som si potom zaostřil. Zaspal som v pokoji. Ďalšie dva dni prebiehali skoro rovnako. Akurát, že včera, teda prvý deň pršalo. Voda i jedlo sa mi minuli. Vodu som doplnil vďaka dažďu. No s jedlom to bolo ťažšie. Zjedol som síce pár lesných jahôd a malín, ale potom som vyhladol. Našiel som tri nádherné dubáky. Opiekol som si ich a zjedol. Aspoň na dve hodiny som zahnal hlad. Dnes v piaty deň svojho stratenia som našiel prameň nejakého potoka. Rozhodol som sa ísť dolu po prúde, lebo na sto percent narazím na civilizáciu. Po nejakých desiatich minútach svojej chôdze som začul praskanie vetiev za mnou. Keď som sa otočil skoro som omdlel. Neďaleko stála medvedica s dvoma mláďatami. Rýchlo som sa rozbehol. Viem, že mi to je na nič platné, keďže medveď môže dosiahnuť rýchlosť až 60 kilometrov za hodinu. Videl som vhodný strom na, ktorý by som mohol vyliezť. Bol to dub. Rýchlo som k nemu dobehol a liezol hore. Medvedica zaručala a pokúšala sa ma striasť zo stromu. Strom bol našťastie pevný, ale krúžila okolo neho ešte asi polhodinu. Potom aj s mláďatami konečne odišla. Vrátil som sa späť k potoku a pokračoval ďalej. Potok sa začal meniť na riečku a neskôr na rieku. Po piatich hodinách som už úplne vyčerpaný zazrel domy. Rýchlo som šiel po ceste.

Ľudia sa na mňa divne pozerali, a potom sa jeden z nich spýtal, či som zablúdil. Keď som odpovedal, že áno, pozval ma k nemu domov a dal mi vodu, jedlo a zavolať pomoc. Až vtedy som si uvedomil, že na nohe mám veľkú krvavú ranu, ktorú som si pravdepodobne spôsobil pri úteku pred medveďom. Medzitým prišla sanitka a odviezla ma do nemocnice, kde mi ošetrili ranu. Potom som si kúpil lístok na autobus, do Bratislavy.

Keď som si doma prezeral mapu, zistil som, že ten potok, po ktorom som šiel bol Čierny Váh. A objavil som sa v Liptovskej Tepličke. Prešiel som viac ako 15 kilometrov. Zaujímavý výkon.

D. Kucbel, 7.A

Letné prázdniny

Letné prázdniny sa začali,
veľmi sme sa na ne tešili.

Po mesiacoch trápenia,
sme sa dali do leňošenia.

Dobrodružstvá na nás čakali,
tak sme sa za nimi vydali.

S kamarátmi sme sa veľa nasmiali,
hlúposti stvárali,
bicyklovali i plávali,
aj turistiku sme zdolávali.

Prázdniny sú vysnívaný čas,
aby si oddýchol každý z nás.

Škola už nás všetkých volá,
nástrahy učenia každý zdolá.

Dva mesiace prázdnin sa skončili,
a učiť sme sa už začali.

Dávid Mihok, 7.A

Prázdniny

Každé dieťa sa poteší,
keď nastane prázdnin čas.
Jedno sa vyjaší,
druhé bude doma sedieť zas.

Milá škola, dobre sa maj,
pred prvým septembrom ma nečakaj.

Ja mám plány celkom iné,
takže sa tak skoro neuvidíme.

Budeme dlho spať a veľa sa hrať,
bez školy sa budeme dobre mať.

Futbal, hokej, práca dáka,
čo ma toto leto ešte čaká?

Kamaráti, rodina,
príde vaša hodina.
Dúfam, že zdravý budem,
lebo športovať určite pôjdem.

Pôjdem do cudzích krajov,
uvidím množstvo rajov,
nájdem si kamarátov snáď,
budem ich mať rád.

Potom však príde škola,
povinnosť zase volá.
Ja som z toho veľmi smutný,
návrat je však nutný.

Dávid Pokus, 7. A

PRIATEĽ

**Keď máš tvár občas zaliatu smútkom,
nerozmýšľaj, čo spraviť by si mal.
Nepozeraj na okolitých ľuďkov,
ale radšej sa s nimi rozprávaj.**

**Nuž, na to je priateľ,
aby rozveselil tvoju smutnú tvár,
nuž, na to je priateľ,
aby ťa vždy rád zabával.**

**Ten kamarát keď niekomu chýba,
ten kamarát ,keď nie je, je chyba.**

On potrebuje tvoju prítomnosť.

**Pohádaš sa niekedy s ním,
On veru vždy odpustí!**

Ak je pravý tak Ti verí,
vpustí ťa do každých dverí.

Hrať sa nie je žiadna záťaž,
po lepšom človeku bádaš?
Takého nájsť nie je hračka,
už len rodič, pes či mačka.

Stará sa o tvoje zlosti,
v tvojich stopách kráča,
rozvíja ti vedomosti,
z klamstiev sa mu brucho stáča.
O tom, že ti vždycky verí,
netají svoje nevery.

Ťažko sa už človek hľadá,
čo má super kamaráta.
Niekedy ti srdce zlomí,
no tak pozor, **PREVER DVOMI!**

KRISÍNA VALACHOVÁ, 7.A

Prázdniny s kamarátmi

Začali sa prázdniny,
hurá, podíme na hríby.
Voda chladí, slnko páli,
to nás predsa vždy naladí!

Úsmev na tvári je naladený,
každý je z neho očarený.
Egypt, Bulharsko a či Grécko,
je ťažké vybrať si mesto,
peknú destináciu a more.

Aká farba je na oblohe?

No môžeme byť verní našej vlasti,

tu je veru plies a vrchov dosti!

Krásne štíty hôr,

ničoho sa neboj!

Predsa naše zlaté Tatry,

zapálili za nás vatry,

v jazerách vlnky pekne sa vlňte

a našim priateľom zážitok splňte.

Kamarátov je dôležité mať

a potom sa nemusíš strachovať.

Môžeš ísť s nimi hocikde,

kam vás len srdce zavedie,

do zahraničia a či domov,

vždy spolu prejdete veľa krokov.

Michaela Žikavská, 7.A

ŠKOLA

Hej! Deti! Prázdniny sú preč!
A škola hovorí svoju vítáciu reč.

Vitajte deti v našej škole!
Učebnice máte v stole.

Sadnite si na stoličky,
A vytiahnite peračníky.

Učiteľka je už za dvermi.
Každý žiak má z toho nervy.

Dobré ráno vám prajem žiaci!
Dúfam, že ste poriadni draci.

Preto si vytiahnite učebnicu zo sloviny,
Všetko budete vedieť do hodiny!

Lebo testík, ten na vás nepočká.
Dúfam, že bude dobrá známočka.

Tak vám prajem dobrý rok,
Bez hrubiek a poznámok!

Martin Polin, 7.A

Škola

Toto leto bolo krásne,
dôvod prečo píšem básne.
Táto báseň o škole je,
každé dieťa sa tam ženie.

Škola, na ňu nie sú slová, nie,
je to také školenie.
Ak chceš dobrú prácu mať,
treba si ju odmakať.

Keď prázdniny a leto skončia,
žiaci rýchlo do školy frčia.

Pred triedou už učiteľka čaká,
víta každé dieťa, chyba! Žiaka!

Čo ťa prvé v škole čaká?
Kamarátstvo Jožka Fláka.
Nie jedlo, čo horúce je,
to „priateľstvo“ ťa v hrudi hreje.

Nič na tom nie je, všetko je dobré,
kamarátstvo, vzdelanie.
Po čom ešte tvoje srdce žobre?
Hádam po oddychu želie?
Pf! Prázdniny sú za pár týždňov,
len sa pozri za dvere.

Je za to jednotka? Učiteľka sa mi smeje,
tak teda táto básnička na konci nie je.
Už máme len pár krokov od konca,
stručne, nech to stihneme do hlasu zvonca.

Krúžky, to je klasika pre deti,
vrhnú sa na ne všetci v napätí.
Vo vyšších ročníkoch sa dáky príklad ťažším stáva,
no 7.A z toho nebude bolieť hlava.

R. Hájovský, 7.A

Spomienka na prázdniny

Oči mám privreté a myslím na leto,
na slnko, bazény, zážitkov hoc i sto.

Akvaparkov, tobogánov vyskúšal som veľa,
svedkom sú mi moje plavky a na zadku diera.

Hora, lúky, lesy, kopce,
všetky som ich zdolal,
zo Spišského hradu mame
dokonca som volal.

V jaskyniach i zologickej
som už ako doma,
bobové dráhy, lanové centrá
to je moja zóna.

Kopec zmrzky, tony pizze,
k tomu dáka cola,
škoda len že mama kričí:
„Rasťo, škola volááá...“

Rasťo Mackovič, 7.A

Rodičia a deti

Láska k deťom,
To je sväté,
Deti milujeme,
Najviac na svete.

Deťom dokážeme veľa odpúšťať,
Každý rodič rád ich musí mať.

Milosť im dávajú,
Ručičky hladkajú.

Deti sú ten vietor, čo nás poháňa,
Matka kvôli nim nespí až do rána.

Bludný koráb, to sme my,
Deti nás k cieľu vedú,
Bez nich aj celý svet,
Vždy má farbu šedú.

S. Röhmanová, 7.A

Nikdy v štichu

Kamarát, to slovo poznáš,
znamená to žiadna nuda,

ten jeho hlas vždy rozoznáš,
a zas smiech – žiadna obluda.
Zavolať ma Peťo raz,
„Pod' von, kamoš, loptu vezmi!“
Vyberiem si jednu z trás,
išiel by som veru zas,
aj so zlomenými väzmi.

Futbal, hokej, hádzaná,
hrali sme sa od rána,
a tu zrazu, AJAJÁ!
brat na zemi zavýjal.
Čo sa deje, Bruno, vnímaš?
Si celý a v pohode?
Keď sa tak na zemi zvíjaš
ako larva v záhrade.

Pomaly už zdvihol hlávku,
ruky, nohy, skočil hop,
pomóc, Kubo, braček môj,
zavolaj už našu mamku.
Nie, veď Bruno poznáš mamu,
nemôžem jej povedať,
že si si ty udrel hlavu,
mohla by ma vytrepať.

Ale, kamoš, prosím pekne,

pomôžeš mi s bračekom?

Jasné Kubo veď ma poznáš,

mňa niekedy aj v čapici,

od doktora nerozoznáš.

Odniesli sme Brunka v rukách,

chudák stále skuvíňal,

hovoril mu Peťo – no ták,

a stehná si objímaj.

Bruno zrazu povedal:

Vy ste ale kamoši,

ja som vás len testoval,

že kto ma nechá v kaši.

No tak, Peťo, vďaka veru,

poď k nám dneska na večeru,

za tento čin dobrý jak vždy,

budeme ti vďační navždy.

Z. Nikodémová